

arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholfvænnings skattefri. Venstres grundholdning er, at de regler, der står i vejen for, at det kan betale sig for den enkelte at hjælpe andre, skal afskaffes.

Hvis vi ser lidt nærmere på regeringsgrundlaget »Godt på vej – Danmark i det 21. århundrede«, kan man på side 3 læse følgende:

»Velfærdssamfundet skal i langt højere grad forebygge frem for at lappe på problemerne, når de er skabt.« Og videre: »Folkesundheden skal forbedres ved en større forebyggende indsats.«

Venstre kan kun erklære sig enig i ovenstående citater, for det er langt bedre at forebygge end at helbrede. Og et af de bedste værktøjer til at tage tidlig fat i problemerne er at indføre den skattefrihed på de arbejdsgiverbetalte ydelser, som vi snakker om her.

Som reglerne er i dag, tvinges medarbejderne til at betale indkomstskat af det beløb, som i det her tilfælde alkoholfvænnings kommer til at koste, og det er ganske enkelt urimeligt, at man fra det offentlige side på den måde økonomisk straffer initiativer til at løse nogle personlige problemer. Derfor må regeringen da også ændre reglerne, hvis de citater, jeg netop læste op, skal have nogen som helst form for indhold. Desværre er det jo også sådan i virkelighedens verden, at mange lønmodtagere reelt ikke har råd til at sige ja tak til hjælpen fra virksomheden.

Som reglerne er udformet i dag, synes jeg, at de reelt er udtryk for en asocial holdning, fordi skattereglerne jo bevirker, at ansvaret skubbes væk fra virksomhederne, og i bedste gammelkendte stil lader man det offentlige hænge på omkostningerne.

Det er selvfølgelig ikke udelukkende medmenneskelige hensyn, der ligger bag virksomhedernes ønske om at hjælpe en medarbejder. Der er selvfølgelig også nogle produktionsmæssige hensyn, der spiller en rolle, fordi virksomheden vil være interesseret i at beholde medarbejderne i produktionen og interesseret i at få dem så hurtigt tilbage som overhovedet muligt.

Jeg mener, at det i virkeligheden er en inkarneret modstand mod brugen af private klinikker og privathospitaler, som har fået lov til at forhindre, at reglerne blev saneret og medarbejderne hjulpet på virksomhedernes regning. Det er jo klart, og det står der også i bemærkningerne, at der er kæmpemæssige offentlige omkostninger forbundet med følgevirkningerne af

alkohol. Jeg tror, at beløbet ligger på ca. 10 mia. kr. om året.

Samlet set er der en lang række fornuftige argumenter både virksomhedsmæssigt, samfundsmæssigt og medmenneskeligt, der taler for, at de arbejdsgiverbetalte udgifter til alkoholfvænnings af medarbejderne bliver gjort skattefrie. Venstre kan støtte forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører, hr. Flemming Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre vores synspunkter.

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse, og vi kan ubetinget støtte det fremsatte forslag. Det er klart, at med dette forslag får virksomhederne mulighed for at leve op til deres sociale ansvar, samtidig med at det har en lang række andre fordele, som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget. Det Konservative Folkeparti kan derfor støtte forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det forslag, som vi behandler her, er jo et vanskeligt forslag forstået på den måde, at det rører ved forskellige hensyn, som man gerne vil tage, og hvor man så også i den forbindelse må vælge imellem, hvilke hensyn man mest vil tage. Jeg vil godt her sige, at vi er tilhængere af, at der er størst mulig lighed på de her felter, og det vil sige, at vi er tilhængere af, at det, der udbetales som løn, og det, der udbetales på anden vis, beskattes ens. Det er vores principielle udgangspunkt i den her sammenhæng.

Vi er også klar over, at hver gang man giver et fradrag, går det ud over den offentlige kasse, og det er problematisk. Omvendt må man også sige, at hvis man mener, at virksomhederne på dette felt skal varetage deres sociale ansvar i forhold til en medarbejder, som lider af et alkoholproblem, så kan man ikke bare sige, at virksomheden skal tage hensyn til den pågældende medarbejder og ikke bare fyre vedkommende, blot fordi det er umenneskeligt at fyre vedkommende. Det hjælper jo alligevel ikke vedkommende, for personen skal muligvis under behandling, og hvis alle – den pågældende selv, arbejdsgiveren og kollegerne – kan se, at det er det eneste, det drejer sig om, så er det jo ikke muligt at leve op til det sociale ansvar, hvis virksomheden ikke kan benytte sig af at måtte betale for vedkommende.

Det er derfor, vi siger, at vi principielt er tilhængere af forslaget i en eller anden form, og